

Razlogi.

Jožef F. je bil rojen dne 22. julija 1891, Janez R. dne 18. decembra 1892, Franc M. dne 23. julija 1891, Jožef M. dne 2. avgusta 1894 in Janez G. dne 14. februarja 1894. Le-ti so bili z razsodbo z dne 7. septembra 1905 krivim spoznani prestopka nedoraslih po §-ih 237 in 269 lit a) k. z., storjenega s tem, da so v času ob koncu aprila in začetku maja 1905 s Terezo R., ko še ni štirinajstega leta izpolnila, izvan zakona telesno združenje počenjali.

Iz kazenskih spisov je posneti, da se je proti navedenim fantom kakor obdolžencem dne 21. avgusta 1905 izdalo vabilo, da je torej od časa dejanja ob koncu aprila in začetku maja 1905 do dneva, ko se je vabilo izdalo, več nego tri mesece preteklo. Po preteku tega časa je pa po §-ih 531 in 532 k. z. z ozirom na kakovost prisojene kazni nastopilo zastaranje. Kajti pomen kazni zaprtja v odločenem zapirališču ne dosega pomena kazni zopora prve stopnje. Vsled zastaranja je postalo po obdolžencih storjeno dejanje nekaznivo, in na ničnostno pritožbo, vloženo po §-u 33 k. pr. r., je bilo po §-u 292 k. pr. r. spoznati tako, kakor je zgoraj navedeno.

Dr. R.

Izpred upravnega sodišča.

Ako je volilec, stoječ z bok svojega davka na meji dveh volilnih razredov, uvrščen v volilni razred, kamor spada po večjem delu svojega davka, tedaj ni zaračunati **celega** davka pri istem razredu in tak slučaj sploh ne vpliva na višino davčnih vsot pri ostalih volilnih razredih ali na uvrstitev ostalih volilcev (§ 13 obč. vol. reda za Kranjsko).

C. kr. upravno sodišče je dne 10. februarja 1905 z odločbo št. 1453 na pritožbo Julija G. v Tržiču proti odločbi c. kr. okrajnega glavarstva v Kranju z dne 19. februarja 1903, št. 4234, zastran sestave volilnih razredov za občinske volitve v Tržiču — po javni ustni razpravi spoznalo za pravo:

Izpodbijana odločba se razveljavlja, ker v zakonu ni utemeljena.

Razlogi.

Z izpodbijano odločbo od 19. februarija 1903 št. 4234, je c. kr. okrajno glavarstvo v Kranju pritožitelj, v reklamacijskem postopanju podani priziv; ker reklamacijska komisija ni popravila volilskega imenika za občinske volitve v Tržiču s tem, da bi predstavila pritožitelja iz III. v II. volilni razred, na podlagi §-ov 13 in 17 občinskega volilnega reda za Kranjsko, zavrnilo, češ da je bilo volilca (Gl. in Gas.), vpisanega pod zap. št. 19 volilskega imenika, z njegovim celim davkom v znesku 4119 K 82 h uvrstiti v II. volilni razred in sicer zato, ker spada večji del tega davčnega zneska v davčno tretjino II. volilnega razreda, vsled česar je bila ta tretjina izčrpana in je bilo potem moči pritožitelja po njegovem davku uvrstiti le v III. volilni razred.

Pritožba ugovarja, da spada volilec pod zap. št. 19 (Gl. in Gas.), čigar davek v znesku 4119 K 82 h stoji med prvo in drugo tretjino skupne davčne vsote, merodavne za te občinske volitve, sicer v II. volilni razred, toda ne s svojim celim davkom 4119 K 82 h, temveč samo z delnim zneskom 2656 K 28 h, ki odpade na II. davčno tretjino, dočim bi bilo zaračunati ostanek 1463 K 54 h, ker pripada k prvi davčni tretjini, za sestavo prvega volilnega razreda. Ako se potemtakem davek pravilno razdeli, bi moral biti pritožitelj uvrščen v II., ne pa v III. volilni razred.

Upravno sodišče je spoznalo pritožbo za utemeljeno iz tehle razlogov:

Po §-u 13 občinskega volilnega reda je v svrhu sestave volilnih razredov tam, kjer je sestaviti 3 volilne razrede, razdeliti skupno davčno vsoto, ki jo izkazuje zaznamek občinskih volilnih upravičencev (§ 12), v tri enake dele, kadar treba napraviti 3 volilne razrede. Volilni upravičenci, ki po zaporednih številkah imenovanega zaznamka plačujejo prvo tretjino skupne davčne vsote, spadajo v prvi volilni razred, tisti, ki plačujejo drugo tretjino te vsote, v drugi, vsi ostali volilni upravičenci, torej oni, ki pride njih davek v tretjo tretjino, pa v tretji volilni razred. Ako pa — in to se pač pogostoma dogodi — pride pri tej tretjinski delitvi davek kakega posameznega volilca na tretjinski vsoti dveh volilnih razredov, ali — kakor se izraža zakon — ako se skupna davčna vsota

ne dá po potrebi razdeliti, ne da bi bilo treba davek kakega posameznega volilnega upravičenca ločiti, za take slučaje veleva navedena določba, da je le-tega prišteti tistemu volilnemu razredu, na katerega pride večji del njegovega davka. Tako je popolna enakost davčnih vsot za vse tri volilne razrede načeloma predpisana, in le glede tistega posameznega volilca, pri katerem je dvomljivo, v kateri volilni razred da spada, ker s svojim davkom pripada deloma v prvo in deloma v drugo tretjino ali deloma v drugo in deloma v tretjo tretjino — se odreja, da je tega posameznega volilca prišteti k tistemu volilnemu razredu, h kateremu pripada večji del njegovega davka. Zakon pa ne določa, da imej ta uvrstitev vpliv na višino davčnih vsot pri ostalih volilnih razredih in potemtakem na uvrstitev ostalih volilcev, in tembolj je smatrati, da zakon ni imel tega namena, ker bi bil sicer gotovo v tem zmislu kaj ukrenil, kakor je v slučaju §-a 15 leg. cit. izrecno ustanovil izjemo od načelne enakosti davčnih vsot vseh treh volilnih razredov.

Izpodbijane odločbe tudi ne podpira uvaževanje, katero je poudarjal na javni ustni razpravi zastopnik pozvanega oblastva, češ, da volilnega upravičenca ni moči ločiti od njegovega davka, da tvorita volilec in davek »nerazdružno volilno enoto«, in da je vsled tega, ako se volilca uvrsti v določen volilni razred, tudi vso davčno vsoto tega volilca prišteti k istemu volilnemu razredu.

Ta nazor ni pravilen. Kajti volilski imeniki imajo samo namen, da predočijo uvrstitev občinskih volilnih upravičencev v volilne razrede. Davek je le računsko sredstvo, ne pa objekt uradnega dejanja. Zato je sploh nepravilno, ako se govori, kakor da bi bili davki odkazani volilnim razredom. Poleg tega je besedilo zakona samo proti temu nazoru izpodbijane odločbe, ker zadnji odstavek §-a 13 občinskega volilnega reda ne le ne izključuje, da se davek posameznega, na meji dveh volilnih razredov stoječega volilca vzame v račun deloma pri enem, deloma pri drugem volilnem razredu, temveč tak postopek celó premitira govoreč o slučaju, ko se skupna davčna vsota ne da na tri dele razdeliti, ne da bi se moral deliti davek posameznega volilnega upravičenca in ko naj se dene po večjem delu k enem, po manjšem delu k drugemu volilnemu razredu.

Ker pade po dejanskem stanu pritožbe, ki ga oblastvo ni oporekalo, ves pritožiteljev davek v drugo tretjino skupne davčne vsote in ker sloni zavrnitev pritožiteljeve reklamacijske zahteve izključno na nepravilnem pravnem nazoru, da je v slučaju zadnjega odstavka §-a 13 občinskega volilnega reda ves volilčev davek všteti v tisti volilni razred, h kateremu je bil volilec po tem določilu prištet, je bilo izpodbijano odločbo, ker v zakonu neutemeljeno, razveljaviti.

Dr. D. M.

XIX. redna glavna skupščina društva „Pravnika“.

I. Dne 15 januarja t. l. se je vršila v »Narodnem domu« ljubljanskem redna glavna skupščina društva »Pravnika« ob navzočnosti 19 članov; g. podpredsednik je opravičil svojo odsotnost. Predsednik g. sodni nadsvetnik dr. Ferjančič, je načrtal otvorivši zborovanje, v glavnih potezah delovanje društva »Pravnika« in obžaloval, da se slovenski pravniki še vedno premalo zanimajo za to, tako važno organizacijo.

II. Društveni tajnik dr. J. Žirovnik je prečital naslednje letno poročilo:

Slavna glavna skupščina!

Poročati mi je o delovanju društva »Pravnika« v ravnokar preteklem 17. upravnem letu.

Društvo šteje danes 151 članov in 154 naročnikov na društveno glasilo »Slovenski Pravniki«, tako da je število društvenih članov napram lani padlo za 7, število naročnikov pa za 1.

Da doseže društvo svoj edini smoter: gojenje pravnih in državnih ved, je predvsem posvečalo največjo pozornost svojemu strokovnemu listu »Slovenskemu Pravniku«. Doslej izšli zveski vsebujejo 6 daljših izvirnih razprav, 28 zanimivih slučajev iz pravosodne in upravne prakse, obširen životopis dr. Tomaža Dolinarja, književna poročila in pa razne vesti iz pravniških krogov.

Urednik mu je bil društveni podpredsednik g. dr. Danilo Majaron, čigar glavna zasluga je, da je ta naš prvi in edini pravniški slovenski strokovni list tako skrbno urejevan in pisan v izbrani slovenščini.

Ker bi se gojenje pravnih in državnih ved dokaj pospešilo, ako bi dobili v Ljubljano slovensko vseučilišče, je gotovo častna naloga našega društva, da v svojem delokrogu kolikor mogoče odstranjuje zapreke na trnjevi poti do slovenskega vseučilišča.